

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 629/2025
20.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Горана Станковића, због кривичних дела убиство из члана 113. КЗ и неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Станковића, адвоката Матије Милошевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 16/23 од 18.09.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 840/24 од 13.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Станковића, адвоката Матије Милошевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 16/23 од 18.09.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 840/24 од 13.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К 16/23 од 18.09.2024. године окривљени Горан Станковић оглашен је кривим због кривичног дела убиство из члана 113. КЗ, за које кривично дело му је утврђена казна затвора у трајању од дванаест година и кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1.КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајњу од шест месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од дванаест година и четири месеца, која се према окривљеном има извршити по правноснажности пресуде, а у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 28.07.2022. године, па надаље, до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција.

На основу члана 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета наведених у изреци пресуде.

Истом пресудом, окривљени је на основу члана 261. и 264. ЗКП обавезан да плати суду на име судског паушала износ од 10.000,00 динара, као и на име трошкова кривичног поступка, унапред исплаћених из буџета износ од 205.043,07 динара, ВЈТ у Крагујевцу на име трошкова кривичног поступка, унапред исплаћених из буџета

тужилаштва износ од 470.932,64 динара, као и оштећеној на име трошкова ангажовања пуномоћника износ од 552.375,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 840/24 од 13.01.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Крагујевцу, окривљеног Горана Станковића и његовог браниоца, а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљеног Горана Станковића, адвокат Матија Милошевић, поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и члана 54. КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев, укине и преиначи побијану првостепену правноснажну пресуду и окривљеном изрекне блажу казну.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац као разлог подношења захтева наводи повреду закона, док из образложења произлази да захтев подноси због повреде одредбе члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, коју не нумерише, већ истиче као незаконит доказ записник о увиђају места догађаја, који је сходно члану 300. ЗКП незаконит доказ, без означавања о ком се конкретно записнику ради. Као разлог истицања, бранилац наводи да је записник састављен од службених белешки и исти по његовој оцени не може бити коришћен као доказ у поступку, полемишући са чињеницама утврђеним из записника. На описани начин, бранилац окривљеног у суштини не оспорава законитост прибављеног доказа, не оспорава доказ по форми, ни по начину прибављања, већ доказну вредност истог и с тим у вези чињенице утврђене из записника, чиме у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом, дајући своје чињеничне закључке другачије од оних утврђених побијаним пресудама, на који начин указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

У преосталом делу захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног полемише и са другим доказима изведеним у току поступка, изјашњењем др Љубише Божића, вештака, у погледу узрока смрти оштећеног, као и вештака Зорице Ђорђевић, у погледу угла под којим су оштећеном нанете смртоносне повреде, као и исказима сведока АА, ББ и ВВ, извештајем о форензичком прегледу лица места, као и записницима НКЦФ РЦФК у Нишу, у погледу кривике окривљеног. Бранилац изводи

сопствене закључке у погледу узрока смрти, онога што је претходило критичном догађају, физичком сукобу између окривљеног и оштећеног, повреда које је окривљени задобио критичном приликом, те даје сопствено тумачење да је окривљени поступао у нужној одбрани. На описани начин, бранилац окривљеног, поново указује на повреду одребе члана 440. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче и повреду одредбе члана 54. КЗ, односно околности које су од утицаја да казна буде мања или већа, наводећи да суд није дао адекватан значај олакшавајућим околностима на страни окривљеног, да је окривљени поступао у нужној одбрани, да је неосуђивано лице, да се борио за живот и да је и сам имао повреде по телу, па се изреченом казном неће постући сврха кажњавања, већ је окривљеног требало осудити на минималну казну. По оцини Врховног суда, на наведени начин захтевом се указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Поред наведеног, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости иако не нумерише, образлаже и повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, као и повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП и члана 438. става 2. тачка 2) ЗКП, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек – захтев за заштиту законитости, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости оцинио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић